

JAUNIMO RATELIS

LIETUVIŠKOJO EVANGELIŠKOJO JAUNIMO MŪNRAŠTIS

Nr. 5/6(17/18)-II mt.

DYPHOLCAS

1951. X. 1.

Kiekvienas, kurs pas mane ateina,
klauso mano žodžių ir juos daro, aš jums parodysiu,
į ką jis panašus.
Jis panašus į žmogų, kurs pastatė namus,
giliai iškasęs ir padėjęs pamatą ant uolos.
Potviniui užėjus, srovė ištiko tuos namus,
bet negalėjo jų pajudinti, nes turėjo pamatus
a n t u o l o s.

/Luko 6, 47-48/

Ieikite pro angštus vartus...
Angšti vartai ir siauras kelias, kurs veda į gyvenimą, ir
maža tų, kurie jį randa! /Mato 7, 13-14/
Jei nori būti krikščioniu, tai būk juo. Kitaip juk nebus,
tu negalėsi tą kelią praplatinti, bet matysi, kad čia, -
siauruoju keliu, -eina mažas skaičius, o ten didelė minia.
Stai tebūnie tavo paguoda: pirmiausia, kad Dievas yra su tavimi, o
antra, kai būsi kelionę atlikęs, pateksi į gražią didelę erdvę. Ir
jeigu tu tik laikysies ir vadovausies Dievo Žodžiu, o ne savo akimis,
tai Jis tikrai bus su tavimi ir kartu bus toks galingas, jog tavo
dvasia kūną, pasaulį ir velnią nugalės; piktasis nieko neįstengs pa-
daryti nei pats, nei per tavo kūną, nei su pasaulio pagelba. Dievo
Žodis, kurio tu laikaisi per tikėjimą, yra jam per daug galingas, nors
mums tai ir neatrodo.

Apsipraskime su paguoda, kad mes iš angštų vartų ir siau-
ro kelio išmoksime platų padaryti, iš mažos minios - didelę; ir ei-
ti ne ten kur akys veda, bet per tikėjimą ir žodį Nematomoju va-
dovautis. Atsiminkime, kad mes ne vieni esame, bet su mumis yra pats
Kristus ir visa dangiškoji minia; be to, ir visa krikščionybė eina
šituo keliu.

Išbandyk mane, Visagalis Dieve, ištirk mano širdį ir su-
žinok, kaip aš galvoju; saugok nuo blogo kelio, vesk mane amžinuo-
ju keliu. Amen.

X-X-X-X-X-X

Trauk mus patsai
ir vesk tvirtai
Dangun taku šviesybės:

Nuklystam mes
vis nuo tavęs,
Mūsų kelio ir gyvybės.

Pats JĖZUS

ANDREAS MURRAY
(Iš vokiečių kalbos vertė K.D-tis)

Jis tau apsireiškė

Būk be rūpesčių; tegul tavo širdis nenusimena. Bet ar Jis apsireiškė? Savo mokytiniais Jėzus apsireiškė, tad Jis ir mums apsireiškė. Kai kurie gal jau yra peržengę liūdnos širdies momentą, bet jaučia, kad dar kai ko trūksta. Jeigu tu jam savo širdį visiškai atversi, tikėsi ir leisi jam daryti ką Jis nori, tuomet gausi ko tau trūksta; teesie jam garbė.

Jėzus nori apsireikšti

Gal tu jau susilaukai degančios širdies momento, gal patyrei daugel malonių pergyvenimų, o viduje visdėlto dar griaužia kirminas šaknį. Patyrimai netvirti, ir širdis tokia nepastovi. Ateik, mano mielas, ir sek Kristų. Mes visi ateisime ir sakysime: "Jėzau, apsireiškė, kad mes tave patį atpažintume. Mums neužtenka atsigavinti gyvybės vandeniui, mes norime patį šulinį turėti. Mums neužtenka šviesoje būti, bet mes norime teisybės saulę širdyje nešiotis. Mes norime tave ne tik pažinti, tave - kurs mus palietė, mūsų širdis atgaivina ir palaimina, bet mes norim žinoti, kad nesikeičiantis, amžinas Jėzus mūsų širdyse gyvena ir kad Jis liks mumyse iki galo."

Dabar norėčiau tavęs vieno būtino dalyko paklausti: "Ką turime daryti, kad Viešpats mums apsireikštų?" Arba: "Kam nori Jėzus pats apsireikšti?" - Pažvelkime į jo mokytinis, ten rasime atsakymą. Kristus apsireiškė tik tiems, kurie dėl jo visko buvo atsisakę. Jis jiems sakė: "Palikite viską ir sekite mane," ir jie paklausė. Su savo visomis silpnybėmis, su savo visa neištikimybe sekė jie Kristų iki pat galo. Tuomet Jis tarė jiems: "Jūs esate tie, kurie išsilaikėte pas mane mano pagundose. Ir aš jums karalystę paskirsiu, kaip mano tėvas ją yra man paskyręs." Tai ne kokie tobuli žmonės, o tik buvo pasiruošę už jį mirti. Jie mylėjo jį, jie klausė jo, jie sekė jį. Jie viską buvo palikę ir tris metus išgyveno vien jį sekdami.

Gal tu dar prašysi paaiškinimo: "Pasakyk man, ko reikalauja Kristus iš manęs, jei aš jo nuostabų artumą pajusti galėčiau. Pasakyk man, koks turi būti žmogus, kuriam Kristus savo visame pilnume apsireiškia?" Aš atsakau: "Tam, kuris pasiruošęs viską palikti ir tik jį sekti." Jei Kristus man nori visiškai dovanotis, tai taip nori, kad ir aš jam visas priklausyčiau.

Tesuteikia Dievas malonės, kad daugiau krikščionių leistųsi vedami į šventumo ir pilno atsidavimo gyvenimą; atsidavimo - kuris daugelį dalykų paaukoja paklusdamas žodžiui: "Palikite viską." Pirmausias ir būtiniausias reikalavimas yra: "Būti pasiruošusiam visko atsisakyti ir leisti Išganytojui pilnai save valdyti." Kas gali pasakyti: "Viešpatie, aš viską palieku, aš viską palikau, apsireikškitu!" Mano mielieji, nedelskite tik, prisiekite Viešpačiui ir paklokite savo aukas prie Dievo Avinėlio kojų.

/bus daugiau/

###

-Mat, su kiekviena nauja karta žmonija žengia, turėtų žengti pirmyn. Bet kad jaunimas privertišamas daryti, mąstyti, tikėti, tikėti kaip liepiama, tada jis gyvenimo kelyje stabdomas ir žmonija nežengia pirmyn. O jaunoji karta kaip tik tam skirta, kad ji pareikštų aiškėjanti žmoniskumą. Ji turi būti tiesiog žmoniskumo pavyzdys šesniajai kartai.

[illegible]

B. Br
Elegja

Evangelikų liut. bažnyčia
Batakiuose.

Žmogus patenka į žemišką gyvenimą, jeib taptų ko tikresniu žmogumi. Tai jam pasiseka, jeigu jis visu, ką jis sako ir daro, kaip jis elgiasi, būtų tikrai nuoširdus. Todėl jis turi pirm kiekvieno apsiereiškimo susimąstyti, staigų veikimą suturėti. Vis reikia sąmoningai visą daryti, kas reikia, niekuomet vien tik iš įprotio arba pamegždiojant. Nuoširdumas vis turi iširodyti, išigalėti.

Todėl turi būti vis vengiama, kas niaukia ir silpnina žmogaus susipratimą, jo valią bei galią. O tai vyksta meluojant, veidmainiaujant, pažadą neištęsiant, supykstant, kitą šmeižiant, jam keršijant, plepant, tinginiaujant ir dar visaip. Būtina labai, niekam nekenkti, nei žolelę skinti be reikalo, nežudyti ir mažiausį gyvulį.

Labai vengtina visą-tai, kuo dažnai smaginas ir tūli jaunieji. Neturėtų būt rūkoma, negeriama svaiginantių gėralų, nevartojama neva skanumynai, kurie veikia kenksmingai kūno sveikatai. Juk jau mažas vaikas supranta, koks neprotingumas kišant į burną ir tse laikant rūkoma dalyką. O kaip greitai girtaudamas žmogus netenka proto. Jaunimas turėtų visą-tai išmanyti, kaip tikrą gėdą. O jeigu ir mokslintas žmogus sakytų, kad rūkant jam sukyla daug mintių, tai jauni mas turėtų prisiminti, kad jis jų nelaukia iš nuodų, ale iš dvasinio nušvietimo.

Svarbu yra ir maitinties sveikais, gaiviais doviais iš gyvosios gamtos, būtent vaisias, daržovėmis, riešutais, pienu ir tuo, kas iš javų mitimui pagaunama, bet atsisakyt nuo žudytų gyvulių lavono, nuo mėsos. Išmintingai, žmoniškai maitinamas žmogaus kūnas liekasi sveikas, o vidiniame gyvenime ir nesukyla nesvarūs linkimai ir geiduliai. Nuotaika liekasi greittiau rami.

-X-

Ypatiai reikšminga yra jaunimui rūpinties vidiniu šviesėjimu. Tame glūdi jo paskirtis. Priimant koki^{mokslą}, išikaliat į atmintį, kas skelbta, reikia tai vis gerai apmąstyti ir stengties gerai išmanyti. Niekuomet nereikėtų koki nors mokslą kaip galutinį išsprendimą be jokio apsvarstymo priimti. Tai netgi svarbu tikybinių mokslų atžvilgiu. Šventame Rašte reikia aiškiai nuvokti, kas yra Dievo, o kas žmogaus žodis.

Proto šviesėjimui labai reikšminga yra tėvų kalba. Ji yra prigimta, kadangi pagrįsta kūno ypatumo, paveldėto iš tėvų. Ja iširodo tautiškumas, kurs žmogui skirtas Dievo valios. Prigimta kalba apsierekšti pasistengiant ko-aiškiau ir griniau, žmogaus protas žymiai šviesėja. Į ją maišant svetimus žodius, jis niaukiasi. Garsus vokiety mokslininkas todėl tvirtino, kad svetimi, ypatiai senovės kalbų žodiai vartojami, kad nėra kokia prasmė aiški. Bet prigimtą kalbą gerai išmokus ir tada dar vieną kitą išmokus, protas pasidaro lyg lankstesniu; žmogus gali turingiau apsierekšti.

Bet jaunimo sąmoningumui šviesėti, yra kita-kas dar reikšmingiau. Gimimu žmogus patenka į žemišką gyvenimą, bet jo kilmė yra Didysis Slėpinys, yra Dievas, kurio jis yra kvapas, kaip rašyta. Dievui pasišventiant, Jam skiriant savo būvį, žmogaus esmė tikriausiai šviesėja. Aiškesnis žmoniškumas išigali. O tai kaip tik jaunam paskirta.

Pasišventimas Dievui yra žinomas kaip malda. Ji turi būt netiktai prašymas, ale atsidavimas Šventajai Valiai ir Galiai. Kaip žmogus, giliai įmigdamas, kyla į Didiojo Slėpinio Globą, taip melsdamas turi toj Globoj nusimanyt ir budėdamas. O taip melsties reikia nuolatai.

Pasielgiant, kaip šitše patarta, žmogaus gyvenimas būtų tikrai prasmingas. Jaunasis numanytų veikiai, kad jis nevien gyvėja ir stiprėja kūnu, ale savo esmėje. O tam kaip tik jis susivokia žė-

VERBŮŠKĀ PRIE VIEŠPATIEN^{V. Klemas}

Sugrīžk prie Viešpaties, kol nevēlu...
greit tavyje užgims niūrus ruduo,
ir tu gailēsies iš visos širdies...
gi gērio keliō nieks tau nebūšvies.

Tu nusigrįšk nuo apgaulių, klastos
tegu verčiau tau gėris kelią ruoš,
kuriuo link Viešpaties eini -
žinok, jog tie keliai geri...

Dar šiandien, mielas drauge, nevélu;
pasirinkai sau blogą kelią - eik kitu!
- Dulkė esi - kaip dulkė išnykai...
betgi pasauliui liks tavi darbai.

Gyvensi tad toliau savuos darbuos,
nors tavo kūnas nebeegzistuos,
bet juose liks gyva tavo dvasia...
sugrišk prie Viešpaties, nes nér vėlu dar, ne.-

-X-X-

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X

✧ Mintys ✧

Gražumas be dorumo yra kaip gėlė be kvapo.

/Goethe/

$$-X^2 = X^2$$

Išvirsinis svarumas yra vidinio tyrumo laidas.

/Ruechert/

$$-X \leftrightarrow X -$$

Taigi, ar valgotė, ar geriate, ar ką kitą darote, visą darykite Dievo garbei.

/1. Кор. 10 31/

-X-X-

Ranka, kuri laimina, tvarko ir ugdo; širdis, kuri myli ir kenčia - bus tik tada suprasta, kai ilgesys pasaulis iš kapo motinos varda.

/Fr.v. Weber/

-X-X-

Mandagumas nieko nekainuoja, bet juo gali daug nupirkti.
/Patarlė/

-X-X-

miškame gyvenime. - Esmiškai gyvėti ir bręsti, tai ir yra kaip tik
jaunimo paskirtis.

Trys klausimai

/LEGENDA/

Levas TOLSTOJUS

Kartą galvojo vienas karalius, kaip jam reikėtų elgtis, kad viskame pasisekimą turėtų. "Tris dalykus turėčiau žinoti" - sako jis sau - "ir būtent: kuriuo laiku kiekvieną savo reikalą pradėti; su kuriais žmonėmis užsiimti ir kurių žmonių vengti; ir trečia - visų būtiniausia - kuris iš visų reikalų yra man svarbiausias." Apmastęs visą tai, liepė karalius savo šalyje paskelbti, kad jis dideliais turtais apdovanosias tą žmogų kuris galės pamokyti, kaip kiekvienam žygiui tikrąjį laiką atrasti, kaip numanyti, kurie žmonės būtiniausi ir kaip gi pagaliau neklysteniai žinoti, kuris reikalas iš visų reikalų yra būtiniausias.

Ir suėjo daug mokslinčių pas karalių, ir atsakė į jo klausimus gan įvairiai.

Vieni - atsiliepdami į pirmąjį klausimą - manė, kad tikrasis laikas tesužinomas tik tuomet, kai iš anksto turi programą, višoms dienoms, mėnesiams ir metams ir jos griežtai laikaisi. Tik šiuo būdu - tvirtino jie - galima kiekvieną reikalą tikru laiku atlikti..

Kiti gi sakė - esą neįmanoma iš anksto nustatyti kiekvienam laikui atliktiną darbą; geriau nepasiduoti tušties pasilinksminimams, kurie vien tik išblaško, silpnina dėmesį. Reikalinga esą nuolatos stebėti dalykų vystymąsi ir pagal tai vykdyti visą tą, kuris atrodo būtinas...

Dar kiti pridūrė, kad karalius, nors ir su dideliu dėmesiu sektų įvykių raidą, bet būdamas vienas, negalės visuomet teisingai nuspręsti, kas kiekvienu momentu darytina; taigi tam tikslui būtų geriausia išrinkti išmintingųjų vyrų tarybą ir jos sprendimais vadovautis. Tačiau atsirado tokių, kurie priminė, kad pasitaiko atvejų, kuomet nėra laiko atsiklausti patarėjų, kuomet tuojau reikalinga nusistatyti ar tikrasis laikas reikalui atėjęs ar ne. Betgi tai galima tuomet žinoti, kai iš anksto jau žinai kas ateityje įvyks. O tai yra tik burtininkams atidengta. Dėlto reikia klaustis jų, ar jau tikrasis laikas veikimui atėjęs ar ne.

Lygiai taip pat skyrėsi atsakymai į antrąjį klausimą:

Vieni skelbė - būtiniausi karaliui esą ministrai ir kiti valstybės vyrai; kiti vėliais - kunigai esą jam būtinesni; dar kiti priskyrė gydytojams svarbiausį vaidmenį ir dar kiti skelbė karius esančius visų būtiniausius.

Į trečią klausimą, būtent: koks dalykas esąs būtiniausias, atsiliepė vieni: svarbiausias visam pasaulyje yra mokslas; kiti nesutiko: svarbiausias yra karo menas; dargi kitiems rodėsi svarbiausiu reikalu Dievo garbinimas.

Kadangi visi atsakymai tarpu savęs skyrėsi, karalius jų nepripažino ir nėvienam išminčiui nepaskyrė dovanos. Tokiu būdu dar liko tik vienintelė viltis atrasti atsakymą į kankinančius klausimus. Dar jis negirdėjo vieno atsiskyrėlio nuomonės, kuris gyveno viename miške ir kurio išminties gilumas visame krašte buvo žinomas.

Atsiskyrėlis iš savo miško niekuomet neišeidavo, o pas save tik paprastus žmones priimdavo. Tam reikalui karalius apsiliko paprastus drabužius; prijojęs prie miško liepė savo palidovams sustoti, o pats, nulipęs nuo arklio, nuėjo pas senuką.

Kai karalius pasiekė atsiskyrėlio lūšnelę, jis rado aną kaip tik bekasant lyses savo darželyje. Atsiskyrėlis, pastebėjęs svečią, pasveikino jį, tačiau savo darbo nenutraukė. Jis buvo sulisęs

ir silpnas; o kai į žemę kastuvą įsmeigdavo ir mažus grumstelius iškeldavo, - alsavo sunkiai.

Karalius prišartino prie jo ir sakė: "Aš atėjau pas tave, išmintingasis atsiskyrėliu, su prašymu gauti atsakymą į tris klausimus: kokių laiku reikėtų kiekvieną darbą atlikti, kad vėliau nereikėtų gailėtis? Kurie

žmonės būtiniausi yra, su kuriais reikia daugiau, su kuriais mažiau bendrauti? Kokie darbai yra svarbiausi ir todėl pirmoj eilėj darytini?"

Atsiskyrėlis ramiai iš klausė karalių, bet jokio atsakymo nedavė: nusispjovė tiktai į rankas ir, nusitvėręs kastuvą, skvarbė toliau savo sklypelį.

"Tu esi nuvargęs", pratarė vėliais karalius, - "duok šen, aš tau padėsiu."

"Dėkoju tau", atsakė atsiskyrėlis, padavė jam kastuvą ir atsisėdo ant žemės.

Perkasęs kelias lyses, karalius sustojo dirbęs ir pakartojė savo klausimus. Bet atsiskyrėlis tylėjo; pamatęs karalių laukiant ko tai, atsikėlė jis ir siekė kastuvą paimiti iš jo rankų.

"Dabar tu pasiilsėk ir duok man pakasti!" ... sakė jis.

Bet karalius nedavė jam kastuvo ir kasė toliau. Praslinko valanda, po to dar viena; saulė pasislėpė jau už medžių viršūnių, kai karalius smeigė kastuvą į žemę ir ištara:

"Atėjau pas tave, išmintingasis žmogau, kad atsakymus gaudčiau į savus klausimus. Jei negali į juos atsakyti, tai taip ir sakyk - aš tuomet namo keliausiu."

"Štai, ten atbėga kažkas", atsiliepė atsiskyrėlis, "pažiūrė siva kas tai toks!"

Karalius atsisuko ir matė, kad iš tikro koks tai barzdotas žmogus pasišokinėdamas artinosi prie jų. Jis spaudė savo rankomis pilvą. Buvo galima matyti, kaip kraujas skverbėsi pro jo pirštus. Vos pasiekęs karalių, barzdyla krito ant žemės, primerkė akis, gulėjo lyg sustingęs ir tik tyliai vaitojo.

Atsiskyrėliui padedant, karalius nurengė tą žmogų ir at rado jo pilve didelę atvirą žaizdą. Karalius išplovė žaizdą taip gerai, kaip mokėjo, ir aptvarstė savo nosinaite ir atsiskyrėlio rankšluosčiu. Kraujas betgi nepaliovė sriuvenęs, ir jis kelis kartus turėjo nuvynioti, išplauti ir vėl aprišti.

Sustojus kraujavimui, sužeistasis atgavo sąmonę ir prašė atsigerti. Karalius atnešė šviežaus vandens ir davė sužeistajam. Tuo tarpu saulė jau buvo visiškai nusileidusi ir oras atvėso, pasidarė tamsu. Karalius, su atsiskyrėlio pagalba, pernešė sužeistąjį trobelėn ir paguldė ant vienutėlio guolio. Ligonis vėl užmerkė akis ir aprimo. Karalius betgi, nuo tolino kelio ir neįprasto darbo nuvargęs susirietė ant slenkščio ir bematant užsnūdo, pramiegodamas taip visą trumpą vasaros naktį. Anksti ryte pabudęs, ilgai negalėjo suprasti kur beesas ir kas tas barzdyla, kuris lovoje gulėjo ir jį taip atkakliai savo blizgančiomis akimis stebėjo.

"Atleisk tu man," ištara sužeistasis po kiek laiko, pamatęs atbudusį karalių.

"Aš tavęs nepažįstu ir nieko neturiu tau atleisti," atsakė karalius.

"Tu nepažįsti manęs, bet aš pažįstu tave. Aš esu tavo priešinys. Aš prisiečiau atkeršyti tau, nes tu mano brolių nuteisei mirti, o man visus turtus nusavinai. Aš žinojau, kad tu vienas vyksi pas atsiskyrėlių; ir aš nutariau padaboti tave: kai sugrįši iš jo, užpulti ir nužudyti. Bet visą dieną prastovėjau, o tu vis nepasirodei. Pagaliau nutariau išlįsti iš savo landynės ir pasižvalgyti, tikėdamasis tave kur nors sutikti. Mano nelaimė užėjau ant tavo palydovų: jie pažino mane ir sužeidė. Bet pasisekė ištrūkti iš jų. Tačiau stipriai kraujuodamas būčiau tikriausia žuvęs, jei nebūtum man žaizdą aptvarsčius. Aš troškau nužudyti tave, o tu išgelbėjai man gyvybę... Dabar noriu aš - jei tik išliksiu gyvas ir tu nieko prieš neturėsi - tau kaippo ištikimiausias vergas tarnauti, o mano sūnūs tą patį turės daryti. Atleiski man!"

Karalius apsidžiaugė, kad taip lengvai pasisekė savo priešiną į draugą paversti; jis jam ne vien atleido jo kaltę, bet ir pažadėjo gražinti visus prarastuosius turtus, atsiųsti savo tarnus ir gydytoją pas jį, kad jis greičiau pasveiktų galėtų.

Po viso to, atsisveikinęs su sužeistuoju, išėjo karalius į prieangį ir jo akys jieskojo atsiskyrėlio. Prieš iškeliaudamas norėjo dar paskutinį kartą pabandyti. Atsiskyrėlių jis rado lauke prie savo lysių, kur jis, keliais slinkdamas, sekė į žemę kišo.

Karalius prisiartino ir tarė: "Paskutinį kartą prašau tavęs, išmintingas žmogau, atsakyki į mano klausimus."

"Ar tu dar nesusilaukei atsakymo?" - pratarė atsiskyrėlis, tupėdamas ant išdžiūvusių kojų ir iš apačios žiūrėdamas į karalių.

"Kaip tai gavau aš atsakymą?", nustebo karalius.

"Klausykis!" tarė atsiskyrėlis. "Jei tu vakar nebūtum pasigailėjęs manęs silpno žmogaus, jei nebūtum mano vietoj šias lyse perkasęs, o vienas sugrižęs atgal, tai būtum pakeliui tą stiprų, tave neapkenčiantį žmogų sutikęs ir būtum apgailėstavęs, kad nepasilikai pas mane. Tokiu būdu buvo tau kaip tik pats laikas lyse perkasti, ir aš buvau tau svarbiausias žmogus, ir svarbiausias darbas - tai buvo man gera padaryti. O vėliau kai anas atbėgo iš miško, buvo tau kaip tik pats laikas slaugyti, nes jei nebūtum jo žaizdą aptvarsčius, jis būtų numiręs, nesusitaikęs su tavimi. Tokiu būdu svarbiausias žmogus buvo jis; tai ką tu jam darei, buvo svarbiausias darbas."

Taigi, isidėmeki gerai, kad tėra tik vienas vienintelis svarbiausias laikas į kurį reikia dėmesį atkreipti - tai dabartis; ir tai vien tik dėlto, kadangi mes tik dabartyje patys save valdome; svarbiausias žmogus yra betgi tas, su kuriuo mus likimas kaip tik tuo metu suveda, kadangi niekuomet negalim žinoti, ar dar galėsime su kuriuo nors kitu žmogumi susieiti; svarbiausias darbas yra - tam žmogui gera daryti, kadangi žmogus visiškai tik tam ir vien tik tam tikslui pasiųstas gyventi."

-X-

JAV:

COLLINSVILLE APLANKIUS

Reportaže aprašomas įvykis yra jau pasenęs, bet reportažas nestoja savo vertės. Iš jo mes sužinosime bendrai apie collinsvillečių gyvenimą, kuo redakcija vadovaudamasi ir talpina jį.

Red.

Birželio 3 dieną Čikagos Ziono Lietuvių Liuteronų parapijos suruošė iškylą į Collinsville, apie 350 km į pietus nuo Čikagos. Ten nuo šio šimtmečio pradžios gyvena daug iš Batakų, Jurbarko, Sudargo ir Tauragės parapijų atvykusių lietuvių liuteronų. 1903 m. buvo pastatyta Jėruزالės vardo bažnyčia. Joje kunigavo spaudos draudimo laikais lietuviškų knygų platinimu pasižymėjęs, Tauragėje kunigavęs Martynas Keturakaitis. Jis kurį laiką lankė Čikagą aptarnaudamas čia apsigyvenusius lietuvių liuteronus. Jis padėjo Čikagoje įsikurti Ziono Parapijai, kuri buvo įsteigta 1910 metais. Po Keturakaičio Collinsvilleje kunigavo iš Klaipėdos krašto kilęs Mikas Ploneitis, o po jo iš Tauragės kilęs E. Korys. Korys, pradedant 1934 metais, kunigavo Čikagoje 12 metų. Tokiu būdu, patys bažnytiniai tarp abiejų minėtų parapijų iš seniau buvo glaudūs. Dabar, atvykus daugeliui tremtinių, šie ryšiai vėl labiau tvirtinami. Praeitais metais, minint Reformacijos šventę, iš Collinsville atsilankė A. Paulikaicio vedamas bažnytinis choras. Tai gana puikus choras. Jis gieda Collinsvilleje pamaldų metų ir per lietuvių šventes.

Čikagos Ziono parapijos choras gražiam pavasario laike vyko aplankyti savo brolius, gyvenančius gražioje Collinsville 13000 gyventojų miesto vietovėse. Vaziuota 8 automobiliais. Atvykusius gražiai priėmė tam susiorganizavę Collinsvilleje seniai gyveną ir naujai atvykę mūsų žmonės. Tuo jie parodė, kad moka bendram reikalui vieningai dirbti. Buvo suruoštos bendros vaišės. Sekmadienį prisirinko pilna bažnyčia žmonių. Se-

nieji sakė, kad tiek žmonių bažnyčioje nebuvo matę nuo jos įkūrimo dienos. Gražiai skambėjo iš senojo giesmyno giedamos "Aleliuja, šlovė, garbė" ir "Širdimis susijednokim". Čikagos choras, vedamas Povilo Mieliulio, sugiedojo tris giesmes; vietos choras dvi. Atvykęs kun. J. Pauperas savo pamokslą pagrindė Evangelijos žodžiais apie Viešpaties mums visiems rengiamą vakarienę. Viską yra pats Viešpats prirengęs. Visi yra kviečiami. - Pamaldoms baigiantis vaikučiai bažnyčioje gražiai pasakė eilutes ir sugiedojo giesmelę. Tam juos buvo paruošusi sekmadienio pamaldėlių vedėja mokytoja Kikutienė. Po pamaldų buvo bendri pietūs.

Po pietų bažnyčioje buvo susauktas susirinkimas, kuriame kun. J. Pauperas kalbėjo apie tai, ką Dievas yra davęs lietuvių tautai per tremtinius. Vienas iš pirmųjų tremtinių lietuviams davė pirmąją knygą - tai Martynas Mažvydas. Tremtinys M. Keturakaitis padėjo įkurti lietuviškas parapijas. Dabar susitinka dvi lietuvių kartos: vieni seniau atvykę, kiti matę laisvosios Lietuvos gyvenimą. Graži proga abiem kartoms dirbti bendram tikslui; nešti gyvumo į bažnytinį gyvenimą. Sekmingas darbas įmanomas, jei savo širdis atveriamė Viešpačiui, leidžiamė jo dvasiai veikti mūsų širdyse. Jo daugiau jo Dvasia mumyse įtakos turi, tuo sekmingiau galime dirbti Viešpačiui tinkamą ir broliams palaiminimą nešantį darbą. Susirinkimo metu chorai sugiedojo keletą giesmių. Džiaugsmą ir padėką svečiams išreiškė kun. Ulkus, kuris kiekvieną sekmadienį laiko pamaldas lietuvių kalba. Parapijos labui daug dirba Tarybos pirm. Dirvelis. Patarimais daug padeda Kristupas Kikutis, kuris pirko gražius namus ir pradeda tvirtiau įsikurti. Taipogi eilė kitų tremtinių Collinsvilleje ir Čikagoje įsigijo nuosavus namus. Mūsų žmonės yra "gaspadoriški". Esant sunkumų su butų gavimu ir jų nuomoms, įsigijus nuosavą namą galima geriau įsikurti.

/pabaiga 90 pusl./

AR LIETUVIŲ KALBOJ EVANG. KUNIGAI YRA VADINAMI PASTORIAIS ?

/ I JR Nr. 11/12 1950 m klausima/

Nors į šį klausimą jau buvo kelių kunigų atsakyta JR Nr. 1/2, tačiau atsakymai lieté daugiausiai, kaip reikia vadinti evangelikų kunigą ir kaip jis pačių evangelikų vadinamas, aš gi noriu šį sykį kalbėti labiau iš kur atsirado lietuvių kalboj x-x-x-x terminas "pastorius", kas jį vartoja ir kodėl.

Jeigu Lietuvoj pasakytum kokiam nors lietuviui evangelikui kaimiečiui, kad atvažiuos pastorius, tai jis paklaustų: kas jis yra? Pastoriaus nežino nei M. Lietuvoj, nei Didž. Lietuvoj evangelikai liuteronai, nei reformatai. Savu laiku Lietuvoje buvo apie tai rašyta reformatų spaudoje. Evangelikų liuteronų lopšys yra Mažoji Lietuva. Ten per eilę šimtmečių yra daug visokių barbarizmų į kalbą įsibriovę, bet ligi pastoriaus neprieita. Ir ne tik dabar nežino pastoriaus, bet ir senovėje nežinojo. Paimkim Mažvydo Katekizmą; ten rasime jį kalbanti kunigump. O juk tuo laiku lotynų kalba madoj buvo. Nei vienoj Biblijoj, giesmių knygoj, mišknygėj, nei viename M. Lietuvos kalendoriuj ar periodinėj spaudoj nuo pat Mažvydo iki mūsų laikų niekur nerasi pavadinata evangelikų kunigą pastorium, nors kai kurie rašytojai ir vokiečių kilmės buvo. Taigi, lietuviams evangelikams pastorius yra svetimą sąvoka. Na, o katalikams? Lietuvoj evangelikai ir katalikai kaimiečiai savo tarpe kalbėdavosi: "...mūsų kunigas", "...jūsų kunigas." Jeigu katalikas kalbėdavo apie tretįjį asmenį, sakydavo: "prūsų kunigas", "vokiečių kunigas"; jeigu jis jau daugiau nusimanydavo, sakydavo: "liuterių...", kalvynų kunigas." Pašiepiamai dar sakydavo: "bambių kunigas". Pastoriaus ir jie nežinojo. Šis terminas kilo labiau iš inteligentų. Dar prieš Nepriklausomybę, einanti mokslus lietuviškoji katalikiškoji jaunuomenė rusų mokyklose užtikdavo tikybos mokytojus: stačiatikių - sviaščėnik (lietuviškai vadino popu, kadangi ir patys stačiatikiai dažnai taip vadindavo), katalikų - ksiondz (vadindavo lietuviškai kunigu, kadangi namuose taip vadindavo) ir evangelikų - pastor (taip ir vadino, nes evangelikų mokinių dauguma buvo vokiečiai, kurie savo kunigą taip ir vadindavo). Lietuvių evangelikų liuteronų anais laikais aukštesnioje mokyklose labai retai kur užtikdavo, nes

/tęsinys iš 39 psl./

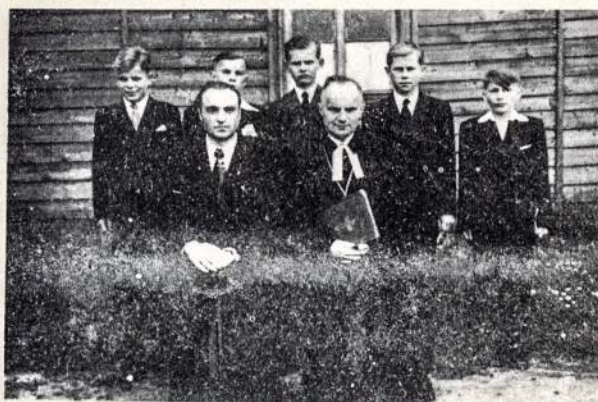
Collinsvilę...

Seniau į Collinsvilę atvykusieji yra gražiai prasigyvenę. Tai pasiekė savo sunkiu darbu kasyklose. Vienas yra net 40 metų jose dirbęs. Tai reto tvirtumo vyras. Jaunesnioji karta verčiasi lengviau: amatais, bizniu arba turi tarnybines vietas. Gerai, kad mūsų tikėjimo žmonės galėjo išsivijoje savo darbu ir sugebėjimu įsikurti ir prasigyventi.

Visada turėtume atminti, kad mums reikia rūpintis ir dvasiniais turtais. Įvairios mūsų tautos nelaimės kildė kurti dvasinių vertybių. Užtat dabar dirbkime ir kurkime kiek galima daugiau dvasinių turčių.

Gintarietis

ne kaimiečiai vaikų į mokslą neleidavo, o miestiečiai daugumoje buvo vokiečiai. Be to, eidami mokslo svetimoj kalboj, perimdavo ir tos kalbos mokyklinius terminus lietuviškai, ypač kai lietuviški terminai nebuvo nusistovėję. Vietoj sąsiuvinio sakydavo tetradė, vietoj pieštuko - karandašas, vietoj rašalo - černyla, vietoj mokytojo - učitelis, na, žinoma, ir rusiškai pastor buvo lietuviškai pastorius. Vėliau, rašant į spaudą ar kuriant lietuviškas mokyklas, teko ieškoti lietuviškų terminų. Prie dabartinės mūsų terminologijos ne visur iš karto prieita. Rašalas buvo vadinamas juodyla, klaida - kliauda, o pieštukas su pašėliu ir dabar dar tebesivaržo. Tad ir pastorius, Ne-

Viršuje: Dypholco Lietuvių Evang. Jaunimo Ratelis.

Viduryje: Dypholco lietuviai evang. konfirmandai su senj. Keleriu ir Vyr. Baž. Tar. nariu p. Zandavu.

Apačioje: Neuštadto Lietuvių Evang. Jaunimo Ratelio tautinių šokių šokėjų grupė.

priklausomybę atgavus, nei oficialiuose raštuose, nei spaudoj - išskyrus katalikiškos pakraipos spaudą - nebuvo vartojamas. Lietuviškai buvo vadinamas evangelikų kunigas. Abejojantieji nutylėdavo, išsisukdavo, vadindavo pagal jo užimamą vietą, ar pagal kitus jo turimus titulus (Dr. Gaigalaitis, evang. kariuom. kapelionas Šernas, evang. parapijos klebonas, protest. dvasininkas ir t.t.). Pastorius tačiau prigijo katalikiškoj inteligentijoje. Jų apšviestas kai kuris ir kaimietis vėliau taip prasitardavo. Mat, keliant žmonėse katalikų kunigų autoritetą, šis nukentia, jeigu šalia kunigo, dar kitas, koksai tai pastorius, irgi kunigu vadinamas. Katalikai taip toli nuėjo, kad net minint 400 metų lietuviškos knygos jubilėjų, savo spaudoj ir Mažvydą pastorium vadino, tą patį, kuris save kunigu vadino. Nuo tokios "pagarbos" Mažvydo ir kaulai karste turėjo apsiversti. Viešuose susirinkimuose, kur yra ir evangelikų, katalikai ir patys vengia tarti "pastorius", jaučiasi kaip tai nesmagiai; kur galima, vengiama bendrai titulo. Taigi jaučia, kad kas tai netvarkoj su tuom "pastorium".

Debar Skerdžius, įtraukdamas pastorijų į Kalbos Vadovą, norėtu jį lyg ir įpilietinti į lietuvių kalbą. Jis ir paaiškina tinkamai; tai esąs lotyniškai piemuo. Pagal tokį aiškinimą ir katalikų vyskupų pastoracijos laiškus nebetiktų vadinti ganytojiškais laiškais. O ir Skvirecko N. Testamentą reikėtų atatinkamai pataisyti. Bet tai prie ko prieisim? Mes turim kelis sinonimus lotyniškam pastor - kerdžius, piemuo, ganytojas. Turim žinoti katra kur dėti. Jeigu kunigą vadinsim piemeniu, o kuris gyvulius gano ganytoju, tad ar bus tvarkoj? Ar bus tvarkoj, jeigu sakysim "piemeniškas laiškas" ir "ganytojiški juokai"? Nenorėčiau manyti, kad Skerdžius šito nežinotų. Mes žiūrime tokiame aiškinyje tik tikiybinių antagonizmą. Kaip ten bebūtų, kur mes su katalikais sėsime prie bendro stalo, mes paprašysime jų, mūsų kunigą vadinti kunigu, bet nepravardžiuoti.

Ta pačia proga noriu pastebėti, kad Lietuvių Kalbos Vadovas yra skiriamas tik katalikiškajai visuomenei, nors yra tai ir neprisiminta. Kaip kitaip išaiškinsi, kad Vadove kalbama apie škapliarius, rožančius, breviorių, stola, sutaną, skaistykla, primiciją, dieceziją, litaniją, vikarą, atlaidus, NCWC ir t.t., bet neprasitarta kas tai yra mišknųgės, psalminės, dievstalis, Dievo stalas, surinkimininkas, sakytojas, pasiūtinystė (pasiuntinys paaiškinamas ambasadorium ir tiek), skreistė (paaiškinama: apsiauciamasis drabužis, paleolina ir tiek), kielikas (neužmiršta kielikas - stiklelis), LWF, WCC ir t.t. Idėta ir pravardžiuojantieji žodžiai: "liuteris", "bambizas". Liuteris (ne reformatorius Liuteris, bet iš mažosios raidės) esąs protestantas bendra prasme, bambizas esąs evangelikų kunigas (čia "pastorius" kažkodėl nesiderina, būtų buvę idem per idem). O pravardžiuojančių katalikiškų žodžių neidėjo arba aiškinant nutylėjo. Pav., davatkos nėra, nors ir plačiai vartojamas žodis. Mes laikomės tokio principo: ko nenori, kad tau nebūtų daroma, nedaryk nė kitam, tai bus ir žmoniška ir krikščioniška. Nesusigauja ir sąvokose arba nutyli kas ne patinka. Evangelikas tai esąs reformatas; Liuteris esąs protestantų tikybos iškūrėjas; marijavytas neidėta, nes tai yra naujausia Lenkijos ir Lietuvos katalikų atskala. Jie net ir savo laikraštį Lietuvoj turėjo (Marijavytų Žinios). Metodistas taip pat nėra, nors Lietuvoj jie ir savo bažnyčių turėjo, o ir vienas kunigas (metodistų Red.) trėmtinis pernai į USA nuvyko. Nesidomėjo nė M. Lietuva, nes ir ji evangeliška. Vadove rasi Bronislovą, Boleslovą, Stanislovą, Vladislovą, Izabelę, Joną, Karoliną net Kunigundą ir t.t., o nerasi Anso (Anskio, Anusio), Endriaus, Merčiaus, Dovo, Viliaus, Anės, Martos (yra Morta), Urtės, Bušės, Šiulės ir t.t.

Mums būtų labai malonu, kad nereikėtų tokiomis temomis rašyti ir kad katalikiškoji visuomenė bent sykį suprastų, kad Lietuva yra ne vien katalikiška, bet ir protestantiška, /pabaiga 105 psl./

BAŽNYČIŲ ir BAŽNYTINIŲ ORGANIZACIJŲ ATSTOVŲ KONFERENCIJA RATZEBUR- GE

Š.m. rugpiūčio mėn. 29-30 d. įvyko Ratzeburge prie Lūbecko Pasaulio Bažnyčių Tarybos, Pasaulio Liuteronų Sąjungos /LWF/, Rytų Bažnyčių Tarybų ir DP Liuteronų Bažnyčių atstovų konferencija DP ir pabėgėlių klausimams svarstyti.

Konferencijoje dalyvo apie 100 atstovų. Jų tarpe: Dr. Stewart Hermann - Lutheran World Federation Resettlement direktorius iš Ženevos, Dr. John Schmidt -LWF pagėlių skyriaus viršininkas Vokietijoje, Pasaulio Bažnyčių Tarybos /World Council of Churches/ atstovas Paterson Morgan, LWF ir CRALOG atstovas kun. Mau, Latvių arkivyskupas Dr. Grinbergas, Pabėgėlių Ministerijos Bonnoje atstovas konsulas Wussow, Vokietijos Suvienytos Evangelikų Bažnyčios ir atskirų Vokietijos bažnyčių bei Hilfswerk atstovai. Lietuvių Evangelikų Liuteronų Bažnyčia atstavo Senjoras kun. A. Kėleris ir teisininkas A. Gintautas.

Suvažiavimas pradėtas pamaldomis erdvioje Ratzeburgo katedroje (12 amž. statyta). Patsai Ratzeburgas yra vienas iš gražiausių Vokietijos miestų, apsuptas ežeru ir mišku. Suvažiavimo metu buvo skaityta keleta paskaitų. Prof.D. Dr. Redeker iš Kielio universiteto skaitė paskaitą: Pabėgėlių problema krikščioniškos etikos šviesoje. Jis atkreipė dėmesį į pabėgėlių sunkią dalį, nes jie iš šaknų išrauti ir būdami be tėviškos pajunta socialinę nelygybę, Dvasiniai atsipalaiduoja nuo savų papročių ir gyvenimo formų. Tikėjimu ir krikščioniškos meilės darbais galima jiems padėti.

Prof. D. Vittram iš Göttingeno padarė įvada pasikalbėjimui tarp įvairių vietinių ir pabėgėlių bažnyčių atstovų. Štai jo mintys: Tautos yra jaunos ir senos; pav., jaunos yra belgai ir olandai. Rusų tautos pasireiškimas 13 amž. po Kr. Senų Pabaltijo tautų atbudimas 19 amž. Tautybės ir valstybės sąvokų sutapdinimas pas prancūzus.

Vokiečiai nuo Herderio laikų skiria tautybę nuo valstybės. Jie žiūri į kalbą ir kilmę. Prelegentas pabrėžia, kad niekas neturi teisės kėsintis prieš kalbą ir tautybę. Tėvai turi turėti teisę spręsti apie vaikų auklėjimą.

Vengras Dr. Geza Soos skaitė paskaitą apie auklėjimo klausimus. Jis nurodė į mokymo ir auklėjimo sunkumus tremtyje dėl didelio pabėgėlių išsklaidymo. Pasiūlė sudaryti kiekvienai tautybei korespondencijos /už akių dėstymo/ mokyklų. Tokiu būdu būtų galima bent iš dalies jaunimą šviesinti. Šiam reikalui būtina reikalingas ir laikraštis pabėgėlių gimtojoje kalboje, kuris savo tėvynės kultūrą palaikytų.

Doc. Dr. Biezais, latvis, atvykęs iš Svedijos, skaitė paskaitą apie bažnyčių užduotis tarp tremtinių. Ji turi visus suvesti, jiems padėti ir į žmogų žiūrėti kaip į Dievo tvarinį. Dievas pasaulį išlaiko per savo tvarką. Dievo įstatymai nepareina nuo žmonių įstatymų. Žmonės leidžia įstatymus, kurių ribose vyksta jų gyvenimas. Bažnyčia turi žmonių sąžines budinti, kad jie daugiau meilės rodytų nelaimingam vargšui žmogui.

Dr. Stewart Herman, LWF Resettlement direktorius pranešė apie LWF darbą pabėgėlių tarpe. Prieš 4 metus DP liuteronų buvo 190 000, gi dabar tik 12 000. Dar apie 4000 iš jų norima išvežti. Ateity numatoma Vokietijoje palikti tik LWF zoninius patarėjus, nes šios organizacijos pagalba kreipiama į arabų kraštus, kuriuose šiuo metu esą 800 000 pabėgėlių. Šelpiami net Azijos pabėgėliai Indijoje ir Korėjoje. Konferencijoje buvo įvairiais klausimais diskutuota ir sudarytas konventas iš 51 nario pabėgėlių reikalams svarstyti.

Ši konferencija buvo iš viso viena iš didžiausių Vokietijoje pabėgėlių reikalams svarstyti.

A.

EKUMENINĖ DARBO STOVYKLA HANGELAR.

Š.m. nuo-liepos 26 iki rugpiūčio 26 d.d. įvyko Pabalt.Krikščionių Studentų Sąjungos bendrąbutyje Hangelare ekumeninė darbo stovykla. Kokio tai pobūdžio stovykla? - Ekumeninės darbo stovyklos yra organizuojamos Pasaulinės Bažnyčių Tarybos. Jos įvyksta kiekvienais metais įvairiausiose pasaulio šalyse. Jų tikslas: suteikti galimybę įvairių konfesijų jauniems krikščionims atlikti naudingą krikščioniškai visuomenei statybinį darbą; susipažinti su kitų papročiais, su kitomis šalimis; o svarbiausia - pagyventi kurį laiką drauge anapus visų tautinių ir konfesinių sienų vienoje krikščioniškoje ekumeninėje bendruomenėje.

Šioje darbo stovykloje Hangelare turėjom virš 30 svečių. Buvo amerikiečių, anglų, prancūzų, belgų, olandų, šveicarų ir kt. Konfesiniu atžvilgiu turėjom presbiterijonų, Prancūzijos reformatų, katalikų, anglikonų, ortodoksų ir kt. Dalyvavo ir vienas lietuvis iš Danijos, jau savo veiklumu mums iš ankščiau žinomas Herbertas Neimanas.

Darbo stovykloje buvo išrinktas komitetas bei sudaryta darbo programa. Priešpieštis praeidavo statybą vykdant, o po pietų - Biblijos vanladėlės, paskaitos, referatai; vakarais buvo suruošiami tautiniai vakarai, kurių metu kiekvienas stengėsi trumpai supažindinti su savąja tauta. Kelionė Reinu bei kitos ekskursijos suteikė galimybę geriau pažinti Hangelaro apylinkes. Stovyklą baigiant buvo sušauktas visuotinis dalyvių susirinkimas, kuriame tapo išdiskutuota darbo stovyklos eiga, pliusai ir minusai. Buvo, tiesa, rasta, kad programa buvo si gal truputį perdidelė, permažai būta laiko sueiti į glaudesnę asmenišką kontaktą, Biblijos valandėlėse buvo gal perdidelės grupės... Tačiau iš to pasimokyta kitam kartui.

Beveik visi dalyviai koresponduoja su bendrabučiu ir daugelis žada mus vėl aplankyti, nes jaunimas greit suaugo į vieną šeimą, bendros problemos, ir jie rado mūmyse benamiuose savo anturus namus.

H.H.

E K U M E N Ė kviečia

Susideriniman

Nutarimu, sekantį posėdį sušaukti Indijoje, užbaigė Ekumeninės Tarybos Centrinis Komitetas savo aštuonias dienas užtrukusius pasitarimus Rolle prie Ženevos ežero, Šveicarijoje. Šitame nutarime dokumentuojasi Azijos krikščioniškųjų Bažnyčių svarbumas didžiojo pasaulio krikščionių bendruomenėje.

Centrinis Komitetas pasitarimų pradžioje priėmė Vykdomojo Komiteto paskelbtą pareiškimą, kuriame Ekumeninė Taryba ragina dėti kiek tik galima pastangų, kad su laikius III Pasaulinio karo iškilimą. Ypatingai visos Ekumeninei Tarybai priklausančios Bažnyčios prašomos, pas savo vyriausybės rūpintis už nuosaiką ir suderintą politiką bei paremti tautinėje plotmėje Ekum. Tarybos žygius pas UNO.

Centrinio Komiteto buvo taip

pat priimtas 25 vadovaujančių ekumeninio judėjimo asmenų patiektas pranešimas apie paruošimą būsimosios pasaulinės Bažnyčių konferencijos. 1954 metais įvykstantiai pasaulinei Bažnyčių konferencijai galutinai nustatyta vieta Evanston universitetas prie Čikagos.

Baigiant pareiškė generalinis sekretorius Dr. Visser't Hooft, kad Ekumeninė Taryba, kaip ikišiol taip ir toliau, ves atvirų durų politiką. Ji esanti visuomet pasiruošusi su kitomis dideliomis, jai nepriklausančiomis Bažnyčių bendruomenėmis, ypatinai su Vatikanu ir Maskvos patriarchatu, užvesti pasikalbėjimą.

TIKRAI KEISTI BUDELNINKAI

Keistų laikrodžių turi vienas Londono laikrodininkas savo naujoviškų ir senoviškų "chronometrų" rinkinyje. Jų tarpe yra vienas budelninkas, kuris miegantįjį prižadina ne skambučių, bet pistoleto šūviu. Kitas laikrodis žadina truputį švelniau: atėjus kėlimosi laikui pasigirsta vidutiniško stiprumo griaustinis ir automatiškai užsidega žvakė. Pastarasis tinkamesnis žiemos metui, kuris tamsų rytą atbundantį miegotąją su malonia žvakės šviesa pradžiugina.

X-X-X-X-X

GERI VAISTAI

Vienas Persijos ūkininkas pagamino iš kokio tai augalo mostį, nuo kurios ir sunkiausios nudegimo žaizdos per keletą minučių pagyja.

X-X-X-X-X

TRUMPIAUSIAS LAIŠKAS

Trumpiausias laiškas turbūt bus Viktoro Hugo parašytas. Jis rašė savo raštų leidėjui Simon ir Schuster į New Yorką laišką, kuriame buvo tik vienas ženklas "?". - klausukas. Tuo jis teiravosi apie savo garsaus veikalo "Vargingieji" išleidimą. Leidėjas irgi ne ilgesniu laišku atsakė, būtent tik vienu ženklu "!" - šauktuku.

Išmintingiems to užteko.

X-X-X-X-X

KLAIDINGAI SUPRATO

Viena moteris Berlyne, perskaičiusi mirusio giminaičio testamentą, kuriame pasakyta, kad visas paliktas turtas dalijamas pusiau, paėmusi kirvį kiekvieną daiktą ir padalijo į dvi dalis.

X-X-X-X-X

TAIP PRADEDA PAMOKAS

Vienas rumunų laikraštis - La Nation Roumaine - pateikia sekancią žinutę.

Dabār komunistai reikalauja mokyklose pamokas su tam tikra formule pradėti. Įėjus mokytojų į klase, mokiniai atsistoja ir susunka: "Tegyvuoja rusų-rumunų draugystė!" Po to atsistoja vienas mokinys ir pasako: "Dievas nee gzištuoja", kiti atsako jam chorą: "Jis iš viso niekuomet neegzistavo."

X-X-X-X-X

PRIPUOLAMAI SUSITIKO

Pagaliau paskutiniu metu Paryžiuje susitiko gydytojas Dr. Manuel Avila ir jo žmona Garoia, kurie Ispanijos pilietinio karo metu bėgdami į Prancūziją persiskyrė. Jokie pajieškojimai nepadėjo jiems susitikti. Dabar atsitiktinai Garoia pamatė savo vyrą chronikoje. Sekancią dieną ji jau turėjo savo vyro adresą. Pasirodė, kad jie abu vienoje gatvėje gyveno. Kadangi Manuel Avila nakties metu šoferiaudamas duoną užsidirbo, tad jiems buvo neįmanoma susitikti.

X-X-X-X-X

KA VEIKIA RATELIAI?

NEUŠTADTAS

1951 m. balandžio 29 d.

Turėjom konfirmaciją, kurią atlaikė kun. D. Jurkatis. Pamaldų metu grojo dūdų orkestras ir giedojo mūsų choras. Pagal seną tradiciją, dieną prieš tai vakare buvo pamaldėlės ir vaikų apklausinėjimas.

1951 m. gegužės 3 d.

Ivyko Holšteino provincijos ev. liut. jaunimo susitikimas Eutine, kuriame dalyvavo ir mūsų dūdų orkestras. Buvo susirinke ir daugiau orkestrų - viso virš 40 orkestrantų. Priešpiet - jaunimo pamaldos, po to miesto aikštėje susirinkęs jaunimas giedojo giesmes dūdų orkestrams palydint. Popiet - orkestrai keliavo į miestelio ligoninę, kur palinksmo sergančiuosius; buvo ir Eutino rūmuose - senelių prieglaudoje... Pavakary šis turiningas suvažiavimas užbaigtas Eutino bažnytėlėje.

1951 m. gegužės 13 d. ir vėliau

Pirmą Sekminių dieną susilaukėme kun. D. lio, kuris čia ir pamaldas atlaikė.

Sekminių antrą dieną gavome iš LWF atstovo p. Gandersono paveikslų aparatą, kuriuo buvo rodomos filmos. Tema: Senojo ir Naujojo Testamento vietovių įvykiai. Truputį vėliau p. Gandersonas prisiuntė didesnę filmų skaičių. Į rodymus sueidavo sekmadienio mokyklos mokiniai, Jaunimo Ratelio nariai ir parapijiečiai.

Nuo 13.V. iki 25 V. turėjome evangelizacijos savaitę - "Zell-Mission" - į kurios programą buvo įsijungęs ir mūsų dūdų orkestras. Jis, p. Pareigui diriguojant, kiekvieną vakarą palydėdavo giesmes susirinkimuose.

1951 m. rugpiūčio 11 d.

Šiandien liūdėsio diena. Iš mūsų tarpo atsiskyrė vienas parapijietis. Laidotuves atliko vokiečių kunigas; atsisveikinimo žodžius tarė mok. Jurkaitis; parapijiečiai pagiedojo savas lietuviškas giesmes.

1951 m. rugpiūčio 31 d.

Po ilgo laiko susilaukėme ir kun. Urdzės. Buvo pamaldos. Visi Neustadto parapijiečiai yra labai dėkingi kunigui už mūsų nepamiršimą.

1951 m. rugsėjo 3 d.

Visai netikėtai atvažiavo kun. Šimukėnas ir atlaikė pamaldas. Parapijiečiai buvo labai nudžiugę.

1951 m. rugsėjo 6 d.

Šiandien jubilėjus! Keturi metai kai veikia mūsų Jaunimo Ratelis, - o ir supuolimas: kartu ir ratelio vadovo gimimo diena. Pasiliko gražus prisiminimas.

1951 m. rugsėjo 9 d.

Vėl mus aplanko kun. Dilys. Pamaldos įvyko Tautos šventės proga. Kaip ir visuomet dalyvavo ir dūdų orkestras...

Neustadto Jaunimo Ratelis

X-X-X

Idomu ką veikia Jaunimo Rateliai JAV, Kanadoje ir kituose kraštuose? Stai, pavyzdžiui JAUNIMO RATELIO redakcija pasiekė žinia apie Toronte veikiantį Jaunimo Ratelį, kuris kun. Trakiui apsilankius su juo net iškyla padarė, bet pats ratelis nesiima iniciatyvos parašyti apie tai ir JR redakcijai pasiūsti aprašymą. Turima žinių ir apie kitur veikiančius ratelius. Kodėl jie tyli?

Redakcija

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Ši karta talpinsime atsakymus į 11, 12, 14 klausimus JR Nr. 1/2 ir į 17 klausimą JR Nr. 3/4.

Į 11 klausimą redakcija gavo kelis panašius atsakymus, kurie tarp savęs neturi jokių pagrindinių skirtumų. Dėl vietos stokos, redakcija nutarė sudaryti vieną bendrą atsakymą. Skaitytojus, atsiuntusius į 11 klausimą atsakymus, prašome maloniai už tai atleisti.

Red.

A T S A K Y M A I :

11. Kas yra metodistai?

Metodizmo tėvynė yra Anglija. Jis pradėtas skelbti tuo metu, kaip Anglijos protestantizme religinis nusigyvenimas ir moralinis nusmukimas buvo augsta laipsni pasiekę. 1739 metais Anglijoje įvyko didelis tikiybinis atbudimas, kuris laikomas metodizmo pradžia. Jo ikūrėjai buvo du anglikonų kunigai - John Wesley ir George Whitefield; tai didelės tikiybinės energijos pilni vyrai ir galingi kalbėtojai. Pradžioje metodizmas pasireiškė kaip tikiybinių atbudimo judėjimas anglikonų Bažnyčios tarpe. Buvo kaip ir draugija, kuri vadinosi "Religious societies". Tačiau vėliau jie išplėtė savo veiklą ir ikūrė savistovią metodistų Bažnyčią.

Žodis "metodistai" pradžioje reiškė pašaipos vardą, kurį John Wesley ir jo draugai dėl jų tvarkingo dievobaimingumo buvo gavę. Jie gyvena pagal savo "metodą", sa-kydavo kiti studentai.

1729 metais įsteigta studentų draugija nebuvo tiesioginis išėjimo taškas metodistiškam judė-

jimui, (draugija įsteigta Oksforde) nors jo vėlesni vadovai - J. Wesley, jo brolis Charles Wesley ir tik trumpą laiką George Whitefield, jai priklausė. Lemiamas abiejų Wesley brolių religiniam išsivystymui buvo jų, kaip jaunūkunigų, susidūrimas su Brolių Draugyste /Herrnhuter Brüdergemeinde/ vienos kelionės metu į šiaurės Ameriką ir vėliau grįžus Anglijoje. Brolių Draugystės maldingumo įtakoje abudu pergyveno 1738 metais gegužės mėn. Londone savo prisivertimą.

Nuo 1738 m. rudens pasirodė John Wesley, vėliau ir jo brolis Charles, kaip evangelistai. Ir George Whitefield, kuris jau nuo 1736 m. Anglijoje ir 1738 m. kelis mėnesius Amerikoje su dideliu pasisekimu pamokslininkavęs buvo, vėl pradėjo testuoti Anglijoje savo darbą. Visai lengvai suprantamą formą jie žmonėms atvaizdavo prapuolusiųjų žmonių pragaro kančias ir primygtinai juos ragino tuojau prisiversti. Vienu žodžiu, jie skelbė paprastas Evangelijos pagrindines mintis. Kadangi kunigija buvo tam prieš ir anglikonų sakyklos šioms pamokslininkams buvo uždaromos, pradėjo Whitefield ir paskiau John Wesley po atviru dangumi savo pamokslus sakyti, dažnai atvejais net keliems tūkstančiams klausytojų. Taip ir prasidėjo tikras metodistiškas judėjimas. Jis plėtėsi labai greit. Jau 1739 m. pradėta statyti savas metodistiškas privatinės koplyčias. Bristolis ir Londonas buvo judėjimo centrai. Susirinkimus dažnai trukdydavo minios, sakytojams net mirtimi grasoma. Yra sakoma, kad John Wesley savo kelionės apie 4000 kartų kalbėjęs. Nei J. Wesley ir nei Whitefield nemanė atsiskirti nuo angliškosios valstybinės Bažnyčios. Bet atsiskyrimas įvyko lėtai ir pamažu, taip kad jokio oficialaus atsiskyrimo ir nebuvo reikalinga.

1765 metais metodizmas persimetė į Ameriką, kur ši Bažnyčia šiandien iki 8 milijonų narių priskaito. Ji išlaiko arba jos žinioje yra Amerikoje apie

15o augštesnių mokyklų, jų tarpe visa eilė universitetų ir teologinių seminarijų. Labdarybės darbas irgi yra labai išplėstas. Virš 1200 misijonierių dirba misijos darba įvairiuose pasaulio kraštuose. Prieš 100 metų metodizmas atėjo į Vokietiją, tačiau taip plačiai kaip Anglijoje ir Amerikoje jis neprigijo.

Dabar metodistai yra pripažinti kaip atskira Bažnyčia ir yra "World Council of Churches" narys.

Metodizmo pagrindas yra: evangelistinis užsidegimas, visiškumas ir aiškus atsidavimas asmeniškame Jėzaus Kristaus pasekime, skatinimas asmeniškam prisivertimui ir nieko neatbojantis atsidavimas negalėti socialinę ir moralinę blogybes.

12. Kas yra baptistai?

Pats žodis "baptistai" reiškia "krikštytojus". Jau nuo senų laikų buvo Bažnyčioje žmonių, kurie skelbė "tikinčiųjų krikštą". Reiškia, kad pagal Šventąjį Raštą krikštas yra naudingas tik tiems žmonėms, kurie asmeniškai išpažįta Jėzų Kristų kaip savo Išganytoją. Šitas krikštas buvo suaugusiųjų krikštas, ne kūdikių.

Tokios pažiūros žmonės vadinami baptistais. Jie tiki, kad apaštalai skelbė ir vykdė tik suaugusių tikinčiųjų krikštą.

Viduramžiais jie vadinami įvairiai: anabaptistais, katabaptistais ir baptistais.

Šiandieninių baptistų tikėjimas ir elgesys yra daug pakitęs. Savo doktrinomis jie didžiumoje panašūs į kalvinistus, nors jie ir tebeskelbia suaugusiųjų krikštą. Jų draugijos tebėra laisvos kaip ir anksčiau. Kiekviena draugija turi pilną teisę pati tvarkytis kaip jai patinka - be jokios bažnytinės vyriausybės.

Baptistai kovoja už sąžinės ir religijos laisvę.

-pk-

14. Ar mes galime pasninka Šv. Raštu pagrįsti? Ar pasninkas y-

ra reikalingas?

Labai sunku rašyti ir kalbėti apie pasninko istoriją. Pasninkas yra senas religinis įprotis, randamas visose religijose. Jis randamas taip pat ir pas žydus Senajame Testamente. Žinoma, pagal Senąjį Testamentą pasninko reikia laikytis. Jėzus Kristus betgi porą kartų yra kalbėjęs, kad žmogaus sūnus yra virš religinių įpročių ir todėl mūsų išganymui pasninkas nereikalingas. Kaip religinis įprotis pasninkas nereikia nieko blogo, bet visuomet reikia žinoti, kad religijos tikslas yra ne pasninkas; Dievas jį ieško ne žmonių pasninkų, bet jų širdžių.

Kun. P. Dilys

17. Kas yra Jehovos liudininkai? Kaip žinome, jie gana aktyviai veikia ir dažnai pas mus atsilanko. Koks jų tikslas?

"Jehovos liudininkai" yra krikščioniška sekta. Jie pradėjo veikti 1874 metais. Žymus tos sektos veikėjas buvo amerikietis Charles Taze Russel (1852-1916). Pagal Russelio tvirtinimus Dievas turįs sudaryti tam tikrą planą žmoniui. Jis (Russelis) apie tą planą žinąs. Pagal tą planą, rašo Russelis, tik 144.000 žmonių bus išganyti. Tie visi priklausa Jehovos liudininkams. Jie gyvenia amžinai; visi kiti mirsia ir neprisikelsia. Pragarą nesą. Sulyg planu Kristus turi atvykti antrą kartą ir viešpatuoti. Tada prasidės 1000 m gerasis gyvenimas. Jehovos liud. tiki, kad Kristus antrą kartą atėjo 1914 metais ir dabar tik laikinai leidžia velniui viešpatuoti. Be to, jie tiki dar, kad tą 1000 metų gyvenimą kune, gerai valgysia ir t.t.

Jehovos liud. teologija nesutinka su Šv. Raštu ir mes evangelikai turime su šia sekta kovoti.

Keletą žodžių apie jų veiklą. Nuo 1879 metų pradėjo leisti

/pabaiga 103 puslap./

P.L.S. SUVAŽIAVIMAS

Pasaulio Liuteronų Sąjungos visuotinas suvažiavimas įvyks 1952 metais nuo liepos mėn. 25 d. iki rugpjūčio mėn. 3 d. Hanover, Vokietijoje. Jame dalyvaus atstovai ir svečiai 50 Bažnyčių iš 23 kraštų.

Tokie suvažiavimai vyksta kas penkeri metai. Antrojo Pasaulinio karo metu suvažiavimai buvo sutrukdyti. Suvažiavime taip pat dalyvaus Lietuvių Evangelikų Liuteronų Bažnyčios atstovai. Suvažiavimui ruošiamasi išleisti geriausių liuteroniškų giesmių rinkinį vokiečių, anglų, švedų ir kitomis šiaurės kalbomis.

x-x-x

P. L. S. VEIKLA

Apie 47 milijonai liuteronų priklauso Pasaulio Liuteronų Sąjungai (LWF). LWF Vykdomasis Komitetas savo posėdyje svarstė gautus 9 prašymus priimti Bažnyčias į Pasaulio Liuteronų Sąjungą. Iš jų 6 prašymai buvo patenkinti ir nariais priimtose: Argentinos Suvienytoji Liuteronų Bažnyčia, Japonijos Liuteronų Bažnyčia, Indijos Ebeneser Liuteronų Bažnyčia, jugoslaviškosios Liuteronų Bažnyčios Kroacijoje, Serbijoje ir Slovenijoje.

x-x-x

 ISIGYKITE NAUJAI IŠLEISTAS
 LIET. EV. LIAUDIES "GIESMES".

NIŪ JORKAS, JAV

(JRa) - Amerikoje visose aukštesniosiose mokyklose, išleidžiant abiturientus, visuomet į išleis-tuvių programą įeina ir pamaldos, kurias atlaiko pakviestas kurios nors konfesijos kunigas. Niū Jorko valstybėje tokios pamaldos daugiau neatlaikomos, nes prieš tai užprotestavo taip vadinamoji krikščioniškoji katalikų Bažnyčia.

x-x-x

J A V

(JRa) - Apie darbininkų sukilimą Vilniuje, laike kurio žuvo 40 darbininkų, sudegė odos sandėlys ir buvo sudaužytos fabriko mašinos, rašė beveik visi dideli ir maži įvairiose kalbose einą Amerikos laikraščiai pirmame puslapyje.

x-x-x

KLAIPEDA

Atvykusiųjų iš Klaipėdos pasakojimu, ten esančios visos bažnyčios nugriautos. Nors Jokūbo bažnyčia buvo karo mažai paliesta, tačiau vėliau ji buvo visvien sprogdinta.

Evangelikams pamaldas atlaiko sakyti Bruno Blesneris, kun. Blesnerio pusbrolis. Krikštyti, ižegnoti bei sutuokti atvyksta kun. Baltrys iš Kretingos.

MŪSŲ GYVENIMAS *ir* **Veikla**

Č I K A G A

Kunigas Trakis atsikėlė į Čikagą Tautinėje Liuteronų Taryboje (National Lutheran Council), kur jam pavesta rūpintis lietuvišiais evangelikais. Kun. Trakis nori aplankyti visas didesnes lietuvių evangelikų kolonijas. Pirmiausia jis aplankė Kanadą. Liepos 22 d. atlaikė pamaldas Toronte, kuriose dalyvavo virš 150 žmonių. Toronto parapija jau yra anksčiau įsteigta. Ji turėjo ir savo kunigą, tačiau dėl tikrų aplinkybių jis buvo atleistas. Dabar laukiama atvykstant iš Vokietijos kun. Kelerio.

Įsteigta sekmadienio mokykla, kuria vesti sutiko mok. Ema Liaudinskienė ir Marta Žviliūtė. Veikia ir Jaunimo Ratelis, kuris su kun. Trakiu padarė iškylą.

Rugsėjo mėn. 1 d. kun. Trakis vėl žadėjo į Torontą nuvykti. Taip jis apsilankė Hamoltone ir Clevelande. Bažnytinėje veikloje kun. Trakiui padeda senas ir visiems iš laisvosios Lietuvos bažnytinio gyvenimo žinomas Dr. Kristupas Gudaitis, Dr. Martynas Kavolis, kun. M. Preikšaitis ir kt.

X-X-X

M O N T R E A L

Ir Montrealio lietuviai, evangelikai organizuojasi. M. Šulmistro ir iš Anglijos atsikėlusios veiklios bažnyčios darbuotojos Onos Lingaitytės pastangomis buvo sušauktas lietuvių evangelikų susirinkimas, kuriame dalyvavo apie 40 žmonių. Montrealyje yra žymiai daugiau lietuvių evangelikų, tačiau dėl įvairių priežasčių bijo jie viešai pasirodyti. Susirinkime buvo išrinktas laikinas bažnytinis komitetas, kuris rūpinsis visais lietuvių evangelikų bažnytiniais reikalais.

Į komitetą įeina: pirmininku M. Šulmistras, vicepirm. Vilius Pėteraitis, sekretore Ona Lingaitytė, kasininke Ona Šimkutė ir reikalų vedėju Otonas Lingertaitis. Komiteto pastangomis jau sudarytos Vokietijoje esantioms 7 šeimoms garantijos atvykti Kanadon.

Iš Čikagos čia buvo atvykęs kun. Trakis, kuris liepos 29 d. atlaikė pamaldas, o liepos 28 d. buvo susipažinimo vakaras su vaišėmis.

X-X-X

L I N K O L N A S, Nebr. JAV

(JRa) - Čia tuo tarpu gyvena 3 evangelikų ir 2 katalikų lietuvių šeimos. Viso 15 lietuvių, kurių tarpusavio santakiai labai draugiški. Evangelikai, kurių yra 10, lanko vietos vokiečių liuteronų bažnyčią.

X-X-X

L O S A N G E L E S, Kalif. JAV

(JRa) - Broliai Glazės, buvę Vokietijoje aktyvūs Švėb. Gmiundo Jaunimo Ratelio nariai, š. m. liepos 10 d. persikėlė iš Grand Junction, Kolorado į Los Angeles, Kaliforniją. Rašo, kad gyventi ten geriau negu Koloradoje.

Jurgis Glazė jau tarnauja kariuomenėje. Algirdas rudenyj įstos į universitetą.

X-X-X

Kunigas KELERIS lankėsi A N G L I J O J E

Nuo liepos 6 d. iki rugpiū - čio 5 d. lankėsi senj. kun. A. Keleris Anglijoje. Svarbiausias tiks-

las buvo aplankyti Anglijoje esančius lietuvių evangelikus. Didesnėse vietose laikytos pamaldos su Sv. Vakariene. Pamaldos buvo lankomos gana skaitlingai, nes dauguma mūsų žmonių išsiilgsta savos bažnyčios ir yra labai dėkingi, kad bent vieną kartą per metus gali savo gimtojo kalboj pamaldas turėti. Po pamaldų įvyko visur susirinkimai, kurių metu pasikalbėta visais svarbesniais klausimais.

Kiek laikas leido, aplankytos ir pavienios šeimos ivairių Anglijos provincijų vietovėse.

Liepos 29 d. įvyko Bradforde Anglijos lietuvių evangelikų suvažiavimas, kuriame dalyvavo 52 asmenys iš ivairių Anglijos vietų. Suvažiavime tartasi šių dienų bažnytiniais klausimais ir iškeltas pageidavimas, kad ir toliau vienas kunigas iš Vokietijos lankytų Angliją. Dalis mūsų žmonių nori persikelti į Kanadą.

Bendrai teko pastebėti gana darnų lietuvių evangelikų sugyvenimą. Tik kai kurių mišrių šeimų ramų ir darnų gyvenimą mėgina vis ir vėl savo izolumu jau seniau vienos pasižymėjusios Bažnyčios tarnai drumsti ir ardyti šeimyninę ramybę.

X-X-X

NAUJAS DAKTARAS LIETUVIS

Lietuvių evangeliškoj visuomenėj žinomo mokytojo Jono Kelerio sūnus Julius Kelertas, gimęs 1926. 2. 27., studijavęs Bamberge ir Viurcburge mediciną, baigė studijas s.m. vasario 19 d., gaudamas gydytojo diplomą. Parašęs disertaciją ir išlaikęs atitinkamus egzaminus, gavo daktaro laipsnį š.m. balandžio mėn. 26 d. - Viurcburgo universitete. Dr. J. Kelertas yra darbštus žmogus, kuris studijas pradėjo pokariniu metu ir gyvendamas sunkių tremtinio gyvenimą, protarpiais dar tarnaudamas, baigė augstąjį mokslą. Dabartiniu metu jis yra pakely į Kanadą.

X-X-X

Mūsų SPAUDOS

NAUJIENOS

Mūsų evang. visuomenei tenka pranešti apie naujai iš spaudos išėjusią sakytojo Anusio Pėteraičio knygutę: **SURINKIMAI PRŪSŲ LIETUVOJ**. Joje rašoma apie surinkimo atsiradimą, išsivystymą ir autoriaus asmeniškai prisiminimai iš surinkimo gyvenimo. Sakytojas Pėteraitis yra mūsų dar gyvų esančių sakytojų veteranas ir per savo ilgą gyvenimą yra nemažai patyręs. Jam nuoširdžiai dėkojame už šį brangų darbą. Knygutei įvadą parašė Dr. jur. Martynas-Kavolis. Išleido Lietuvių Evang. Liut. Vyr. Baž. Taryba, bendradarbiaujant MLT Spaudos Komisijai. Knygutė apima 44 puslapius ir kainuoja DM 0,50. Užsisakant pavieniai, reikia už persiuntimą Vokietijoje pridėti 10 DPF, užsienyje 15 DPF atitinkama krašto valiuta. Leidinį galima gauti Vyr. Baž. Tarybos raštinėj. Adresas: Pastor A. Keleris, /23/ Lager Wehnen, Post Ofen über Oldenburg i. Old., Germany.

Toliau pranešama, kad Vyr. Baž. Tarybos raštinėj galima dar gauti:

Katekizma	kaina DM 1,-
Giesmyną	" " 2,-
Tikybės knyga	" " 2,-

Lietuviškos Biblijos, lietuviški ir vokiški N. Testamentai bei atskiros Evangelijos dalys duodamos nemokamai. Reikalinga tik pašto išlaidas už persiuntimą sumokėti.

Spaudai ruošama:

- Tremt. giesmyn. papildymas /III dalis/ su 100 giesmių.
- Tremties Vadovas
- Dr. Gaigalaičio prisiminimai ir pamokslai
- Evangelikų kalendorius 1952 metams

X-X-X

Š.m. spalio mėn. pradžioje JAV-se pasirodė pirmasis **EVANGELIJOS ŽODŽIO**

LIETUVIAMS EVANG. UŽ SIENYJE

Svėbiš Gmiunde pradėtas leisti jaunimo laikraštis JAUNIMO RATELIS dabar leidžiamas toliau Dypholce. Jo buvęs redaktorius Povilas Jasiukonis šią vasarą išvyko į JAV (USA). Dabar laikraštėlių redaguoja Kasparas Dikšaitis.

Taip pat mūsų jaunimo pastangomis išleistas leidinėlis GIESMES. Tai yra 33 lietuvių evangelikų liaudies giesmės, kurias parinko ir harmonizavo muzikas Walteris Banaitis. Leidinį spaudai kaligrafiniškai paruošė Povilas Jasiukonis. Leidinio kaina Vokietijoje DM2, užsienyje \$1.00. Platina JAUNIMO RATELIO redakcija ir JR atstovybė Amerikoje. Visiems mūsų žmonėms patariama išgyti šią tikrai retą knygutę ir praturtinti savo lietuvišką giesmyno literatūrą.

P. Jasiukonis leisdamas JAUNIMO RATELĮ ir GIESMES daug sie los ir pasišventimo į šį darbą idėjo ir jam daug savo brangaus laiko aukojo. Už tai mūsų evangeliškos visuomenės vardu Vyr. Baž. Taryba nuoširdžiai dėkoja.

Naujasis JAUNIMO RATELIO redaktorius nori laikraštį ir toliau leisti. Bet tam yra reikalinga mūsų evangeliškos visuomenės parama. Mūsų kunigus, mokytojus ir kitus bažnytinius veikėjus prašome laikraštį paremti savo rašiniiais, vertimais ir bažnytinio gyvenimo žiniomis. O laikraštėlių gaunančius ir jį skaitančius Vokietijoje ir užsienyje prašome už jį atsilyginti. Jo kaina tikrai menkutė. Ir liūd na darosi, kai matai, kad nė pašto išsiuntinėjimo išlaidos nesusieina ir todėl reikia įieškoti šaltinių, iš kurių gavus lėšų išlaidoms padengti. Atrodo, kad tikrai nesunku būtų mūsų žmonėms Amerikoje, Kanadoje, Australijoje, Anglijoje ir kitur už vieną dolerį ar 10 šilingų leidėjui prisiųsti tarptautinių pašto kuponų. Tad nuoširdžiai prašome šį mums visiems taip svarbų reikalą paremti.

Liet. Evang. Liut. Vyr. Baž. Taryba

numeris. Laikraštis leidžiamas kun.
Trakio ir Dr. Kavolio.

x-x-x

Šiomis dienomis žada p. M. Zablockas išleisti pirmą numerį MUSU PASAULIO JAV-ėse. Leidinys numatomas žurnalo formos. Laikraštyje bus liuteronų, reformatų, baptistų, metodistų ir kt. skyriai.

x-x-x

Š.m. birželio mėn. JAV išėjo Lietuvos Ev. Reformatų leidinys tremtyje

MŪSŲ SPARNAI
Nr.1. Redaguoja Eugenijus S. Gerulis ir Ona Tunkūnaitė.

x-x-x

Skaitykite JAUNIMO RATELĮ !

/tęsinys iš 99 psl./

laikraštį "Zions Wachturm". Po Ruselio mirties toliau veikė J.F. Rutherford. Jehov. liud. turi didelį darbo aparatą. Be to, jie varo ir didelę propagandą. Pavyzdžiui Brooklyne turi savo namą, kuriame dirba apie 1000 tarnautojų. Jehov. liud. nepripažįsta valdžios. Dėlto visur, net ir Amerikoje, kilo tarp jų ir valdžios konfliktai. Karo metu buvo daug jų kalėjimuose.

Oficialiai Jehovos liudinin-kai vadinasi: "Internationale Vereinigung Ernster Bibelforscher".

Kun. P. Dilys

D E M E S I O I

JAUNIMO RATELIS atidarė savo atstovybę Amerikoje. Plačiau apie tai "Redakcijos pašte"!

Mieli Skaitytojai

Déka keleta skaitytojų aukų, JAUNIMO RATELIS gali aplankyti dar ir šį kartą visus savo skaitytojus.

Liūdna darosi, matant, kad tik vienas kitas skaitytojas atsilygino arba užsiprenumeravo JAUNIMO RATELĮ. Nebūtų ko stebėtis, jei vien tik Vokietijoje gyveną skaitytojai neatsilygintų - jų sunki ekonominė padėtis suprantama. (Keista, kad ir iš jų labai mažas skaičius pasinaudojo lengvata). Užsienyje gyveną skaitytojai, kurių ne vienas jau net ir namus perkasi, neatsiskaitė už laikraštį.

Mes turime nedaug lietuviškos evangeliškos spaudos, ypač jos mažai jaunimui skirtos. Tiesa, būna kai kuriuose mūsų evangeliškuose laikraščiuose ir jaunimui vienas kitas straipsnis, bet ir tai gan retai. JAUNIMO RATELIS betgi, yra skiriamas mūsų lietuviškajam evangeliškajam jaunimui. Tai yra vienintelis tos rūšies leidinys. Ne žiūrint į tai, kad šis laikraštėlis skiriamas jaunimui, jame yra taip pat vietos ir suaugusiems.

Jaunime, lietuviškoji evangeliškoji visuomenė, stengkimės visi bendromis jėgomis išlaikyti šį leidinį, nes tai yra mūsų bendras ir svarbus reikalas. Apsvarstyk, mielas skaitytojau, visą tai rimtai. Esame juk visi išblaškyti po platųjį pasaulį. Mums svarbu palaikyti ryšį tarp savųjų, stiprėti tikėjime į mūsų Viešpatį ir nepranykti amerikiečių, australų, anglų ar kitų tarpe. Turėdami savo laikraštį, kuris mus visus jungs, mes galėsime tai atsiekti.

Mieli skaitytojai, perskaite šį straipsnį nenumokite ranka, bet apgalvoję imkitės iniciatyvos ir paremkite bei užtikrinkite JAUNIMO RATELIO ateitį atsiskaitydami arba jį užsiprenumeruodami. Laikraštėlio ateitis priklauso nuo J Ū S Ū.

Nežinia ar sekanciais metais LWF spaustuvė Miunchene spausdins JR. Priešingai reikės spausdinti tikroje laikraščių spaustuvėje, kas reikalauja labai daug išlaidų.

Nežinia taip pat ar bus galima dar sekanti numerį visiems skaitytojams išsiuntinėti. JAUNIMO RATELIS Jus tikrai aplankys, jei užsiprenumeruosite.

Iki šių metų galo nustatoma sekanti prenumeratos kaina, pradedant JR Nr.3-4 : Vokietijoje DM 2; U.S.A. \$ 1; Anglijoje -/1/6; Australijoje 2s; kituose kraštuose 10 tarpt. pašto kuponų.

Redakcija

X-X-X-X

JAUNIMO RATELIS sveikina kun. Trakį sulaukus sūnaus Martyno - Anso ir linki ta proga Dievo palaimos tolimesniame gyvenime.

X-X-X-X

TURINYS

TURINYS

1. Įvadas		psl. 81
2. Pats Jėzus	A. Murray (vertė K.D.)	" 82
3. Jaunimo paskirtis	Vydūnas	" 83
4. Sugrišk prie Viešpaties (eilėraščių)	V. Klemas (vertė K.D.)	psl. 84
5. Mintys		" 85
6. Trys klausimai /Legenda/ ...	L. Tolstojus	" 86
7. Collinsville aplankius	Gintarietis	" 89
8. Ar lietuvių kalboje evangeli- kų kunigai yra vadinami pas- toriais	L. Tolstojus	" 86
9. Nuotraukos	A. Gintautas	" 90
10. Bažnyčių ir bažnytinių orga- nizacijų atstovų konferenci- ja Ratzeburge	A. Gintautas	" 91
11. Ekumeninė darbo stovykla Hangelare	A.	" 94
12. Ivairenybės	H.H.	" 95
13. Ką veikia rateliai?		" 96
14. Klausimai ir atsakymai		" 97
15. Iš viso pasaulio		" 98
16. Mūsų gyvenimas ir veikla ..		" 100
17. Redakcijos paštas		" 101
18. Turinys		" 104
19. Mūsų gyvenimas ir veikla ..		" 106
20. Redakcijos paštas		" 106
21. Turinys		" 106

Spaudė A. Puskepalaitis Miunchene, P.L.S. spaustuvėje.

Spaudė A. Puskepalaitis Miunchene, P.L.S. spaustuvėje.

JAUNIMO RATELIS - liet. evang. jaunimo mėnraštis

YOUTH CIRCLE - Lithuanian Evangelical Youth Publication

Leidžia redakcinė kolegija. Atsakingas ir vyr. redaktorius: Kaspa-
ras Diksaitis. Administracijos ir redakcijos adresas:
/23/ DIEPHOLZ, Lager B am Flugplatz, Bl.6/19E, West Germany

Leidžia redakcinė kolegija. Atsakingas ir vyr. redaktorius: Kaspa-
ras Diksaitis. Administracijos ir redakcijos adresas:
/23/ DIEPHOLZ, Lager B am Flugplatz, Bl.6/19E, West Germany

Redakcija taisydo rankraščius pagal savo nuožūrą. Autoriaus teisės
gerbiamos. Laikraščio medžiaga, nors ir ištraukų pavidale, galima
naudotis pažymint paėmimo šaltinį.

Redakcija taisydo rankraščius pagal savo nuožūrą. Autoriaus teisės
gerbiamos. Laikraščio medžiaga, nors ir ištraukų pavidale, galima
naudotis pažymint paėmimo šaltinį.

Šio numerio kaina: Vokietijoje 25 DPF, Jungt. Amerikos Valst. 25 c
kituose kraštuose 3 tarpt. pašto kuponai.

Šio numerio kaina: Vokietijoje 25 DPF, Jungt. Amerikos Valst. 25 c
kituose kraštuose 3 tarpt. pašto kuponai